Mor Josep Palau, cofundador de la multinacional Soler&Palau

Va crear amb Eduard Soler una petita empresa de Ripoll, actualment lider mundial del sector de la ventilació

Mor Josep Palau, cofundador de la multinacional Soler&Palau

RIPOLL | ORIOL PUIG

en imatges. Palau, a la dreta, rebent el Premi Manel Xifra Boada de l'any 2006.Amb Eduard Soler. Personal i maquinària en la primera nau que va tenir l'empresa. Instal·lacions actuals de la companyia a Ripoll.

Josep Palau i Francàs, fundador de l'empresa multinacional Soler & Palau -dedicada a la ventilació i amb seu a Ripoll-, va morir la matinada de dimecres a dijous a l'edat de 86 anys al seu domicili de Calonge. El funeral en la seva memòria se celebrarà avui a les 12 del migdia al monestir de Ripoll.

Palau forma part d'una generació d'empresaris que, a partir dels anys 40 i 50, van establir les bases de l'actual indústria gironina. Noms com els del seu soci, Eduard Soler, Manel Xifra i Boada (Comexi), Jaume Casademont (Casademont SA) o Josep Maria Lleal (Dytsa) van crear empreses d'èxit del no-res en un país que sortia més que empobrit d'una Guerra Civil que va causar estralls entre la població i el teixit industrial català.

Nascut a Ripoll el 23 de maig de 1926, era el segon de sis germans d'una família catòlica, liberal i catalanista, molt relacionada amb la metal·lúrgia. Just acabada la Guerra Civil, va anar intern a les Escoles Salesianes de Sarrià, a Barcelona, on va cursar oficialia mecànica. El 1944 va fer les proves d'ingrés a l'Escola de Pèrits de Terrasssa, on es graduà en peritatge indstrial el 1949. Josep Palau va alternar els estudis amb el treball a l'AEG, la important fàbrica de motors elèctrics de Terrassa.

En el llibre Eduard Soler (1920-2000, un home i un paisatge, Antoni Llagostera narra els orígens de S&P. Josep Palau i Eduard Soler es van conèixer cap a finals dels quaranta en els viatges que feien els estudiants que anaven a Barcelona i Terrassa cada dilluns amb el primer tren, a dos quarts de sis del matí. El setembre de 1950, poc després que Palau acabés la carrera, quatre amics, entre ells Palau i Soler, van fer un viatge a Lourdes. En un moment donat, Soler va dir a Josep Palau: "Hem de fer una societat, tu i jo". Soler tenia aleshores 31 anys i i Palau 25.

La constitució de Soler Palau va comptar amb unes bases molt concretes: capital aportat a mitges gràcies a familiars i amics, ?terreny on ubicar un edifici nou, maquinària reduïda i la patent del motor anular d'Eduard Soler aplicat a ventiladors. Però sobretot va comptar amb gent emprenedora i uns operaris joves i formats.

Al principi estaven instal·lats en una modesta nau de 114 metres quadrats. Als inicis, l'empresa, durant tota la setmana estava en mans de Josep Palau: portava el dia a dia i dirigia la feina mentre que Eduard Soler mantenia una feina ben pagada a l'empresa NEGTOR, a Barcelona.

A finals de 1951, Soler &Palau comptava amb una plantilla formada per un oficial i tres ajudants. A finals de la dècada, la companyia ja ocupava més de cent treballadors.

Com explica Antoni Llagostera, l'aparició de Soler&Palau va suposar una alenada de frescor al Ripollès: una nova generació posava les primeres peces del futur i renovava les velles pràctiques tecnològiques i laborals.

El que Jordi Pujol va definir fa uns anys com a multinacional de butxaca, té avui més de mil treballadors i plantes a Amèrica, Àsia i Europa i s'ha consolidat com un dels grups líders en l'àmbit mundial en el camp de la ventilació, si bé ha anat reduint l'activitat al Ripollès.

Un dels secrets de S&P va ser la complementarietat entre els dos fundadors de la companyia. En la biografia d'Eduard Soler, el mateix Josep Palau ho explica: "Érem molt diferents de caràcter, de manera de fer i d'estil de vida. Ell era solter i jo, casat, amb molts fills i família. Ell era molt més idealista que jo, que sempre he estat força pragmàtic, però sempre havíem pensat que aquesta era la nostra gran sort. Quan dissentíem, jo li deia que si tots dos fóssim iguals en sobraria un!".
En la mateixa obra, Antoni Llagostera explica que un estret col·laborador dels dos socis resumia la complementarietat dient que cada un tenia el que l'altre hauria volgut tenir, tant en l'aparença física com també en les capacitats intel·lectuals i en la vida familiar.
"Soler era un inventor i un gran tècnic, però els que el van conèixer opinen que necessitava un suport en el vessant on ell anava més coix; és a dir a l'hora d'albirar els canvis econòmics socials i polítics, veure venir, per exemple la crisi del 1973", explicava.
Quan Soler&Palau es va consolidar com a empresa, Soler va assumir la part inventiva i tècnica, Palau es va encarregar de la producció i la comercialització. "Soler era l'inventor i Palau l'espavilat, una persona socialment dinàmica i molt apta per a la part comercial. Soler no tenia cap concepte dels diners", s'explica en el mateix llibre.

Josep Palau Francas ha format part durant molts anys del Comitè Directiu del CEAM, ha estat uns anys president de la Mútua Metalúrgica i també ha estat membre del Consell d'Empreses de l'Institut Català de Tecnologia.
Al llarg de la seva vida li van concedir diferents distincions, com la Creu de Sant Jordi, la Medalla Francesc Macià, la Medalla al Mèrit al Treball, o el Premi Manel Xifra Boada a la trajectòria professional.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/economia/2012/08/31/mor-josep-palau-cofundador-multinacional-solerpalau/579262.html?utm_source=rss